

עפ"ת 16398/11/14 - נסים בטש, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

17.1.15

עפ"ת 16398-11-14 בטש נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב

המערער

נסים בטש, ת"ז 067715623

נגד

מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המשיב

המערער בעצמו

בשם המשיב: עו"ד הגב' איילת השחר ביטון-פרלה

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה, אשר ניתנה ביום 3/11/14 על ידי כבוד השופט שלמה בנג'ו בתיק תת"ע 152-05-14 (להלן: "**ההחלטה**").

ההחלטה ניתנה בהקשר לפסק דין שניתן ביום 30/10/14 ובו נידון המערער בהעדרו לעונש קנס בסך 250 ₪ (להלן: "**פסק הדין**").

נגד המערער נרשם דו"ח עבירה ובו נטען כי הוא נהג ביום 22/10/13 ברכב מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות, עבירה לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. המדובר בעבירת ברירת משפט שבצדה קבוע קנס על סך 250 ₪. בעקבות דו"ח זה, ביקש המערער ביום 13/1/14 להישפט, ועל כן זומן לבית המשפט לתעבורה ליום 19/5/14.

כאמור, המערער לא התייצב לדיון, ועל כן הורשע בהעדרו על ידי בית משפט לתעבורה אשר דן אותו ביום 19/5/14 לעונש קנס בסך 500 ₪.

המערער הגיש ביום 10/6/14 בקשה לביטול פסק הדין שניתן ביום 19/5/14 בהעדרו. בית משפט השלום לתעבורה החליט ביום 11/6/14 לדחות את הבקשה, ובעקבות זאת הגיש המערער ערעור בתיק עפ"ת 52745-06-14 שהתנהל בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ, אשר קיבל ביום 7/9/14 את הערעור בהסכמת המשיבה מהסיבה שלא נמצא בתיק אישור מסירה חתום על ידי המערער והדיון הוחזר לבית משפט לתעבורה.

בעקבות פסק הדין שניתן על ידי כבוד השופט ליפשיץ, המערער זומן על ידי בית המשפט לתעבורה פעם נוספת ליום 20/10/14 (ראו החלטה מיום 8/9/14), אולם משהמערער לא התייצב לדיון, שב בית משפט השלום לתעבורה ודן אותו בהעדרו לקנס בסך 250 ₪.

המערער הגיש ביום 30/10/14 בקשה נוספת לביטול פסק הדין שניתן ביום 20/10/14 בהעדר, בקשה שנדחתה על ידי בית משפט השלום לתעבורה בהתאם להחלטתו מיום 3/11/14.

בית משפט לתעבורה ציין בהחלטתו כי המערער לא דרש את ההזמנה כעולה מאישור המסירה, וכי המדובר במי שלא התייצב למשפטו פעמיים. מה גם שלא הוכח קיומו של חשש לעיוות דין.

מכאן, הערעור המונח בפניי.

המערער טוען כי הוא לא זומן כדין ואישור המסירה שממנו עולה כי ההזמנה לא נדרשה על ידו, אינו משקף את המציאות לאמיתו של דבר, הואיל והזימון לבית משפט זה לשמיעת הערעור ליום 22/12/14, הגיע אליו רק ביום ראשון השבוע (11/1/15) ואף על המעטפה מוטבעת החותמת "לא נדרש". לטענתו, קיים חשש לאי סדרים בסניף הדואר שמתנהל בשוב בו הוא גר, ולכן כלל לא הובא לידיעתו שקיים עבורו דואר רשום שעליו לפנות לסניף ולקבלו.

עוד טען המערער, כי המדובר בדו"ח ברירת משפט שכביכול נהג ברכב ללא חגירת חגורת בטיחות, כאשר ישב לידו נבחר ציבור - חבר מועצת העיר שגם הוא יכול להעיד על כך שנהג ברכב כאשר היה חגור בחגת בטיחות. מה גם שהשוטרת שרשמה את הדו"ח מאשרת כי כאשר הגיעה אל המקום שבו עצר לפי הוראתה, מצאה אותו חגור בחגורת בטיחות. המערער כופר בעובדות הנטענות על ידי השוטרת ואף ציין כי המדובר בשוטרת שנסעה מולו, ובהתחשב בתנאי הדרך וכיווני הנסיעה, ספק רב אם יכלה לראות אותו כפי שהיא טוענת.

המערער טוען כי לא זומן כדין, ולחילופין הוא מבקש לתת לו את יומו בבית המשפט, הואיל ולגרסתו הוא לא ביצע כל עבירה. המערער הפנה לכך שמדובר בעבירה של ברירת משפט וכי הוא זה שביקש להישפט, כך שלו היה מוזמן לדיון הוא היה מתייצב. עוד טען המערער, כי השארת פסק הדין על כנו יש בה כדי לגרום לעיוות דין, בהתחשב בכך שהוא מתכחש לנטען בכתב האישום, ומבקש להביא את גרסתו יחד עם העד שנסע יחד אתו.

המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. למערער ניתנה הזדמנות ראשונה כשזומן על ידי בית משפט לתעבורה, והגם שלא התייצב היא הסכימה לביטול פסק הדין הראשון שניתן בהעדר והדיון הוחזר לבית משפט השלום לתעבורה אשר זימן את המערער פעם נוספת וזה לא דרש את הזימון, ומכאן הרשעתו בדיון.

זאת ועוד, המשיבה סבורה כי אין כל חשש לעיוות דין, בעיקר משום שהמערער לא פירט את טענותיו בעניין זה.

לאחר שעיינתי בהחלטות בית משפט השלום לתעבורה, בגזרי הדין, בפסק הדין של השופט יחיאל ליפשיץ, בהודעת הערעור, באישור המסירה ושמעתי טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל את ההחלטה ופסק הדין.

עיון באישור המסירה על פיו הוזמן המערער לבית משפט השלום לתעבורה מראה כי נרשם x על שמו של המערער, אך בחלק התחתון של אישור המסירה סומנה העמדה "לא נדרש" ומתחת לעמדה זו קיימת חתימה שכל הנראה נעשתה ביום 29/9/14. בחלק העליון של אישור המסירה היכן שיש לרשום את פרטי העובד שביצע את המסירה, תאריך ושעת המסירה, לא נרשם דבר.

הגם שאישור המסירה מעיד לכאורה על אי דרישת הזימון על ידי המערער, עדיין מתעורר ספק באשר לאמתות תוכנו של האישור, וזאת בהעדרם של נתונים חשובים שעל העובד שביצע את המסירה למלא, קרי; פרטיו האישיים של העובד, תאריך המסירה ושעת המסירה. לו ערעור המערער מתבסס על הפגמים שבאישור המסירה כטענה יחידה, יתכן והיה מקום לדחות אותה. אולם, המערער מעלה טענה מהותית ביחס לקיומו של עיוות דין.

כאמור, המערער כופר בעובדות הנטענות בכתב האישום, ומכאן בקשתו להישפט ולהשמיע את קולו.

המערער טוען כי לא זו בלבד שהוא יעיד על כך שהיה חגור בחגורת בטיחות, קיים עד נוסף שנסע יחד אתו ויש בגרסתו של עד זה כדי לתמוך בגרסת המערער. עוד הוסיף המערער כי גם השוטרת שראתה אותו בנסיבות שמטילות ספק ביחס ליכולתה להבחין בו נוהג ללא חגורת בטיחות, אינה חולקת על כך שכאשר הגיעה לרכב בו הוא נהג הוא היה חגור בחגורת בטיחות. עובדה זו אושרה על ידי בדו"ח העבירה.

אשר על כן, ובהצטברן של טענות המערער הן ביחס לזימון והן ביחס לעבירה והעובדות הנטענות בכתב האישום ושמחייבות בירור והכרעה אך ורק לאחר שמיעת העדים, הגעתי למסקנה כי יש לתת למערער את יומו בבית המשפט ולאפשר לו להביא את גרסתו בפני הערכאה הדיונית, בהתחשב בנסיבות ביצוע המסירה והטענות שהעלה לגוף העניין, ככל שהן נוגעות לעיוות הדין.

הדין יוחזר לבית משפט השלום לתעבורה הנכבד משלב ההקראה והוא מתבקש לזמן את המערער לפי הנתונים הבאים:

ניסים בן שלום בטש, ת"ז 067715623, מרח' שבטי ישראל 42/1 קריית ביאליק.

תשומת לב המערער מופנית לחובתו לדאוג ולברר עם בית משפט השלום לתעבורה בחיפה את מועד הדיון שייקבע, וכמובן לעשות את המוטל עליו לשם קבלת דבר הדואר שיישלח אליו מבית המשפט, כי ספק רב אם ייעתר בית המשפט לערעור נוסף בעניינו של המערער.

המזכירות מתבקשת לשלוח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ה, 17 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.